

имаше нѣщо нечисто, което се предава на кръвта, която пѣкъ петни сърдцето. Така, именно, стана. Първитѣ хора ядоха отъ плодовѣтъ на забраненото дърво и опетниха сърдцето си. Каквато е храната на човѣка, такива ще бждатъ и резултатитѣ. Затова е казано на човѣка да се храни съ чисти мисли и чисти чувства, за да не поквари ума и сърдцето си, а оттамъ и цѣлото си тѣло. Отъ храната на човѣка можете да сждите за неговата мисль. Видите ли, че нѣкой ученъ яде по нѣколко пѣти на день свинско месо, предварително можете да знаете, каква ще бжде неговата ученость.

Храната, която човѣкъ употребява, трѣбва да отговаря на неговата мисль. Между човѣка и храната, която той употребява, трѣбва да има известно отношение. Той трѣбва да обича храната, която употребява, но и храната трѣбва да има разположение къмъ него. Това наричаме ние жива храна, живъ хлѣбъ. Христосъ казва: „Азъ съмъ живиятъ хлѣбъ“. Вие ще намѣрите този хлѣбъ въ всички храни и плодове. Търсите ли Божественото, ще го намѣрите и въ хранитѣ, и въ плодовѣтъ. За да се свърже съ Божественото въ храната, човѣкъ трѣбва да яде всичко съ благодарность и любовь. Въ това се крие философията на храненето. Който е могълъ само единъ пѣтъ въ живота си да яде съ любовь и благодарность, той е разбралъ смисъла на храненето. Не е въпросъ да яде човѣкъ